

РЕШЕНИЕ

№ 7180

гр. София, 22.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8603** по описа за **2023** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от С. С. Д. срещу Решение от 10.07.2023 г. по АНД № 7255/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-и състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) серия К, № 6306004, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 800 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е незаконосъобразно, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Според касатора в мотивите на оспореният акт не са взети предвид изложените с жалбата аргументи, касаещи изискванията за надлежна индивидуализация на приложената санкционна норма. В тази връзка сочи, че в ЕФ освен общата норма на чл. 189, ал. 4 ЗДвП и бланкетната норма на чл. 182, ал. 4 ЗДвП, уреждаща повторността, е следвало да се посочи и конкретната санкционна норма от чл. 182, ал. 1 - 3 от ЗДвП, която кореспондира на фактите по процесния случай. Т. посочване в ЕФ липсвало, което накърнявало правото на защита на наказаното лице да разбере правните рамки на повдигнатото му обвинение. За да са спазени изискванията за форма и съдържание в

ЕФ е следвало да намерят отражение фактите относно кое предходно административно осъждане според наказващия орган обуславя квалифициращия признак „повторност“. Твърди се, че в ЕФ липсва посочен конкретен негов издател, представеният протокол не е попълнен изцяло и е налице неяснота относно способа за въвеждане на ограничението на скоростта, не е приложена към преписката снимка на разположението на уреда с дата и час, посочения на снимката клип със съответен номер не е сред посочените в протокола за използване на техническото средство, в който липсва изрично отбелязване на номер на първо статично изображение, съответно номер на последно статично изображение и следователно не съответства на описаното в протокола за използване на АТС, в ЕФ липсва отбелязване, даващо основание да се приеме, че вписаните в клипа координати и описаното местоположение в ЕФ касаят едно и също място, използваното техническо средство не е индивидуализирано в ЕФ по родов, а само по видов признак (тип), поради което не може да се идентифицира. По тези съображения се иска отмяна на решението и на потвърдения с него ЕФНГ.

Касаторът С. С. Д., чрез адв.З. в съд.з., поддържа жалбата срещу решението на СРС.

Ответникът, Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител в писмени бележки от 20.10.2023 г., изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба и правилност на решението на СРС.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение СРС е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба серия К № 6306004, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лева, за нарушение по чл.21, ал.2, във вр.с чл.21, ал.1 от ЗДвП. Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 30.08.2022 г. в 16:09 часа, касаторът Д. управлявал лек автомобил марка „М.“, с рег. [рег.номер на МПС], в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. Срещу № 7 на [улица]автомобилът се е движил със скорост от 89 км/ч при ограничение от 50 км/ч, която се зачита като 86 км/ч след като е приспаднат 3% толеранс в полза на водача. Нарушението било заснето с АТСС ARH CAM S1, представляващо мобилна система за видеоконтрол, която към момента на нарушението била преминала преглед за техническа изправност. Процесното нарушение било извършено в едногодишен срок от влизането в сила на друг електронен фиш, с който Д. е наказан за същото по вид нарушение - с № К4483266, връчен на лицето 14.12.2021 г. и влязъл в сила на 29.12.2021 г. Служител на СДВР съставил обжалвания електронен фиш относно констатираното нарушение.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски

районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалвания електронен фиш.

Решението на районния съд е валидно и допустимо и правилно.

По наведените пред настоящата инстанция възражения за допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето на процесния фиш, с които е засегнато правото на защита на санкционираното лице, касационният съд намира следното:

В ЕФ нарушението правилно е квалифицирано по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, съгласно която разпоредби при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава въведеното в рамките на населеното място ограничение на скоростта от 50 км. Т.е. в случая в ЕФ е посочена нарушената разпоредба съгласно изискването на чл.189, ал.4 ЗДвП. Липсва изрично изискване за посочване в електронния фиш на санкционната разпоредба, въз основа на която се определя конкретното наказание, поради което и пропускът да се посочи в него конкретната хипотеза по чл.182, ал.1 не представлява нарушение, което е основание за неговата отмяна. Посочването в електронния фиш на всички елементи от обективна страна на състава на нарушение по чл.21 ЗДвП дава възможност на касатора да разбере какво нарушение му е вменено и да организира защита си по него. Допълнителните данни по него – напр. относно повторността на нарушението, са от значение за определяне на наказанието, а не за наличието на вмененото нарушение, поради което не е налице и пречка по чл.189, ал.4 ЗДвП за издаването на ЕФ, както твърди касатора.

В електронния фиш е посочен и предходния такъв- К/4483266, с оглед който е прието, че процесното нарушение е извършено повторно. Видно от него и от представената по делото Справка картон на водача, с този електронен фиш, влязъл в сила, на Д. е наложена глоба по чл.182, ал.1, т.2 ЗДвП за извършено на 06.02.2021г. нарушение по чл.21, ал.2, вр. с ал. 1 ЗДвП. Т.е. следва да бъде споделен извода на районния съд, че процесното нарушение е извършено при условията на повторност по смисъла на §6, т.33 от ДР на ЗДвП. Липсата на посочване в оспорения в настоящото производство електронния фиш на фактическото и правно описание на нарушението по първия и датата му на влизане в сила, доколкото това не е изискуем реквизит по чл.189, ал.4 ЗДвП, същото не засяга правото на защита на наказаното лице, на което посочения електронен фиш е бил връчен и същото е могло да се запознае с него.

Фактичката обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция. Всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност, са установени и удостоверени. При установяване на нарушението няма допуснати съществени процесуални нарушения.

Противно на релевираните в касационната жалба твърдения, обосновано и в съответствие с представените доказателства СРС е приел за установено извършеното нарушение и липсата на допуснати в хода на АНП съществени процесуални нарушения. Видно от приложените във въззивното производство доказателства, в административнонаказателната преписка се съдържа Протокол за използване на АТТС от дата 30.08.2023 г., надлежно оформен. Мястото на констатиране на

нарушението е описано в представения Протокол за използване на АТСС и съответства на отразеното в приложената към ЕФНГ снимка. От тези доказателства безспорно се установява както мястото, на което е било разположено АТСС, така и мястото, на което е измерена и заснета скоростта на процесния автомобил. Тези доказателства, във връзка с приложената схема за организация на движението в посочения участък, безспорно установяват, че нарушението е заснето в границите на населено място, в което допустимата максимална скорост на движение е 50 км/ч. Предвид това правилно е прието както от АНО, така и от въззивния съд, че нарушението е по чл.21, ал. 1 ЗДвП, както е посочено и в ЕФНГ.

Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в чл.189, ал.4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл.54 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление не е приложима, тъй като чл.189, ал.4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Макар и нормата на чл.189, ал.11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо и след като в нормата на чл.189, ал.4 ЗДвП не е предвидено като задължително условие посочването на конкретен издател, датата на издаване и срок за обжалване на електронния фиш, то липсата им не представлява съществено процесуално нарушение на изискванията към формата и съдържанието на електронния фиш.

Възражението, че използваното техническо средство не е индивидуализирано в ЕФ по родов, а само по видов признак (тип), поради което не може да се идентифицира, също е неоснователно. Видно от оспорения ЕФ нарушението е установено с АТСС ARH CAM S1, като изрично е посочен и №1174Зее, който дава възможност техническото средство да бъде идентифицирано безспорно.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита за неоснователни направените в касационната жалба възражения и за правилни и обосновани фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да потвърди обжалвания ЕФНГ.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърден ЕФНГ следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева, съответно на чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63в ЗАНН,
Административен съд - София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.07.2023 г. по АНД № 7255/2023г. по описа на
Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-и състав.

ОСЪЖДА С. С. Д., с ЕГН-[ЕГН], да заплати на Столична дирекция на
вътрешните работи съдебни разноски в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.